

31

Doc 2277

175

פואה יקרה,

שוב ושוב ושוב מוצאי שבת! היום מלאו שמונה עשר שבועות - מנין ח"י.
ההודעה בערב - תוצרת ממשלת א"י - אינה מבשרת טובות. במקרה הקל זוהי
נרגנות, נסיון להפחיד אותנו או/וגם להשפיע על לונדון וכל זה על מנת לסחוט מאתנו
התחייבויות. במקרה החמור זוהי הכנת הציבנר, בארץ ובחו"ל, לא שחרור, מתוך ידיעת
הלך הרוח בקבינט.

עכ"פ שוב אנו יודעים את אשר לפנינו. התשובה על כל מיני "תנאים" ודרישת
"ערובות" צריכה להיות לאו קצר ומוחלט. אם ביום ב' הישיבה, יש להניח כי ביום ג'
נדע איך יפול דבר. נמצא השערת ג"ך על יום ד' לא היתה רחוקה.¹

[דלוג]

שכחתי לבקשך לטלפן לבית זיאמה,² לדבר עמו או עם אשתו (קלרהו) ולומר כי
בקשתיך במיוחד למסור לו שלום ולשאול לשלמו. אנא, עשי זאת.
בזמן האחרון התחלתי לכתוב ולדבר אל בננו הקטן כאילו היה כבר גדול וחוששני
שלפעמים אני מפריז על המידה. אמנם הוא רציני וזהיר, אך יש גבולות ואסור לעבור
עליהם. הוהירי נא אותו שלא יוציא מפיו הגה ממה שסחתי לו על מחשבותי בדבר
הא"י.

החדר מלא פרחים - השושנים על השולחן, הדליות אל הקיר והגלדיולות על השידה
- שלל צבעים מרהיבים.

אך את החשמל כיבו שוב באחת עשרה ואני כותב לאור שני נרות דבוקים למאפרה.
פלא עד כמה אורם מספיק!

אחרי הכל, זה מותח מאוד! most thrilling! - לחכות ולראות במה תסתיים מלחמת

עצבים זו!

נשיקות לכולכם!

מ.

ע"ן קמחי

1 להסביר את הקטע. ג"ך?

2 נאמן א"ן